

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010386
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8718010386.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.05.2021, v trestnej veci obžalovaného P. B. C., pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 24.06.2020, sp. zn. 6T/56/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. P. B. C., nar. XX.XX.XXXX v S. - K. K., trvale bytom N. F., N. č. XXX/XX, okr. E.,

je vinný, že

- ako konateľ obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o., so sídlom C. č. XXX, IČO: 31 709 401, vedomý si svojej povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, v rozpore s čl. IX bod 11, čl. X bod 2, bod 3, bod 5 spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o. zo dňa 16.05.1995 v znení v tom čase platného a účinného dodatku č. 11 zo dňa 26.06.2012 a teda bez súhlasu valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o. a v rozpore s uznesením mimoriadneho Valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o. konaného dňa 26.06.2012 č. 5/26.VI.2012 v mene obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o. uzatvoril dňa 16.01.2014 kúpnu zmluvu medzi predávajúcim - obchodnou spoločnosťou N. C., s.r.o., so sídlom C. č. XXX, IČO: 31 709 401 a kupujúcim - osobou podnikajúcou pod obchodným menom R. N. - B. s miestom podnikania K., U. E. XXX-XX, IČO: 44 404 387, predmetom ktorej bol predaj osobného motorového vozidla vo vlastníctve obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o., a to továrenskej značky N. W X.XD B. momentum, VIN: I rok výroby 2009 hnedej metalízy, pričom ako konateľ obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o. dohodol kúpnu cenu vo výške 9.000,- eur, a to aj napriek tomu, že všeobecná hodnota tohto predávaného osobného motorového vozidla v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bola vo výške najmenej 18.588,- eur, čím obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o., so sídlom C. č. XXX, IČO: 31 709 401 spôsobil škodu vo výške najmenej 9.588,- eur,

t e d a

inému spôsobil väčšiu škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť a povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy opatrovať a spravovať cudzí majetok,

č í m s p á c h a l

prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 237 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, v spojení s § 56 ods. 1 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 1.500,- (tisícpäťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody na 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného N. C., s.r.o., so sídlom C. č. XXX, IČO: 31 709 401 s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 24.06.2020, sp. zn. 6T/56/2018 bol obžalovaný P. B. C. uznaný za vinného z prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- ako konateľ obchodnej spoločnosti N. C., s. r. o. so sídlom C. XXX, IČO: 31 709 401, vedomý si svojej povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, v rozpore s čl. IX bod 10, čl. X bod 2, bod 3 spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti N. C., s. r. o. zo dňa 16.5.1995 v znení dodatkov a teda bez súhlasu valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti N. C., s. r. o. a v rozpore s uznesením mimoriadneho Valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti N. C., s. r. o. konaného dňa 26.6.2012 č. 5/26.VI.2012 v mene obchodnej spoločnosti N. C., s. r. o. uzatvoril dňa 16.1.2014 kúpnu zmluvu medzi predávajúcim obchodnou spoločnosťou N. C., s. r. o. so sídlom C. XXX, IČO: 31 709 401 a kupujúcim - osobou podnikajúcou pod obchodným menom R. N. - B. s miestom podnikania K., U. E. XXX-XX, IČO: 44 404 387, predmetom ktorej bol predaj osobného motorového vozidla vo vlastníctve obchodnej spoločnosti N. C., s. r. o., a to továrenskej značky N. W X.XD B. momentum, VIN: I rok výroby 2009 hnedej metalízy, pričom ako konateľ obchodnej spoločnosti N. C., s. r. o. dohodol kúpnu cenu vo výške 9.000,- eur, a to aj napriek tomu, že všeobecná hodnota tohto predávaného osobného motorového vozidla v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bola vo výške najmenej 18.588,- eur, čím obchodnej spoločnosti N. C., s. r. o. so sídlom C. XXX, IČO: 31 709 401 spôsobil škodu vo výške najmenej 9.588,- eur.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 237 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 56 ods. 1 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 1.500,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona mu pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bol poškodený N. C. s.r.o. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.07.2020 podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu a to proti výroku o vine, ako aj o druhu a výmere trestu, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.10.2020. Namietal, že trvá na skutočnosti, že pri predaji vozidla v plnom rozsahu konal v záujme spoločnosti so všetkou odbornou starostlivosťou, ktorú je možné od neho vyžadovať. Má za to, že za daných okolností neporušil akúkoľvek svoju povinnosť opatrovať, resp. spravovať cudzí majetok, dôsledkom čoho by bol spáchaný trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku. Predmetné motorové vozidlo N. W objektívne nebolo v dobrom technickom stave, s tým, že bolo po dvoch haváriách. Vozidlo, okrem iného, preukázateľne malo závažné technické problémy s opravami a prevodovkou. Za daných okolností v rámci predaja v plnej miere konal s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti

všetkých jej spoločníkov. Pokiaľ ide o deklarovанú škodu, tak znalec prakticky vychádzal z podkladov priemerných hodnôt predaných vozidiel na stránkach, s tým, že fyzická obhliadka znalcom vykonaná nebola. Podľa výpisu z obchodného registra až do 18.11.2014 bol oprávnený konať v mene spoločnosti každý konateľ samostatne, teda aj v januári 2014 bol taký právny stav, že bol oprávnený každý z konateľov konať samostatne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadnym svojim konaním neporušil zákon, ani ustanovenia spoločenskej zmluvy. Domnelá škoda vo výške 9.588,- eur bola vyčíslená len na základe znaleckého posudku P. Q., ktorý škodu vyčísil s odstupom 2 a pol roka, bez toho, aby videl, čo i len fotky predmetného motorového vozidla. Ako znalec sám uviedol vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 18.09.2019, obhliadku vozidla nevykonal a bližšiu informáciu o konkrétnom technickom stave vozidla k rozhodujúcemu dátumu nemal. Na otázku prokurátora, či sa vie vyjadriť, akým spôsobom je možné diagnostikovať poškodenie prednej nápravy, znalec uviedol, že v prvom rade sa jedná o skúšobnú jazdu, pri ktorej sa prejavuje niečo nežiaduce, avšak znalec žiadnu skúšobnú jazdu nevykonal. Je podľa jeho názoru, absolútne nemysliteľné a nelogické, aby znalec objektívne hodnotil cenu predmetného motorového vozidla bez toho, aby ho videl a zhodnotil jeho technický stav. Technický stav v danom čase mal zásadný vplyv na výšku sumy, za ktorú sa môže reálne predať. Za sumu uvádzanú znalcom by predmetné motorové vozidlo v danom okamihu nikto nekúpil. Na základe uvedeného je odhad ceny motorového vozidla iba subjektívnou domnienkou znalca, bez akéhokoľvek racionálneho základu. Ako bolo potvrdené, aj v prípravnom konaní, aj v konaní pred súdom svedeckými výpoveďami svedkov N. a S., predmetné vozidlo nebolo v dobrom technickom stave, malo poškodenú prednú nápravu a jeho trhovú hodnotu v tom čase zodpovedala kúpnej cene vo výške 9.000,- eur. Išlo o osoby, ktoré mali poznanie o technickom stave motorového vozidla, avšak naproti tomu znalec P. Q., ktorému súd uveril, motorové vozidlo nikdy nevidel. Má za to, že OČTK a súd v tomto konaní riešia obchodnoprávny spor medzi konateľmi spoločnosti N. C., s.r.o. Spoločnosť si do dnešného dňa žiadnym spôsobom voči nemu neuplatnila škodu. Ex post falšovaním účtovníctva len konateľka spoločnosti P. S. vyčísliła domnelú škodu a dokonca ju započítala voči jeho vkladom do spoločnosti. Konateľka spoločnosti svoje osobné a obchodné spory riešila podaním trestného oznámenia v 17-tich bodoch, z ktorých sa ani jeden nepreukázal. Poukazuje na judikatúru všeobecných súdov SR, s poukazom na základnú zásadu subsidiarity trestnej represie. Z celého prípravného konania, aj konania pred súdom vyplynulo, že konal v záujme zabezpečiť prostriedky pre obchodnú spoločnosť na zaplatenie splatných záväzkov voči P. A.. Po vyhodnotení uvedených skutočností, pri rešpektovaní princípu ultima ratio je podľa jeho názoru ustálený záver, že jeho konanie nie je schopné byť právne kvalifikované ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, teda za daných okolností k spáchaniu akéhokoľvek trestného činu nedošlo. Má za to, že v predmetnom rozhodnutí absentuje riadne odôvodnenie, ktoré by bolo v súlade s ustanoveniami Tr. poriadku, v zmysle čoho je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Navyše, v napádanom rozhodnutí absentuje riadne uvedenie právnych úvah, ktorými sa súd spravoval. Za porušenie práva na spravodlivý proces, v rámci trestného konania sa považuje i nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia, o čom svedčí aj konštantná judikatúra súdov SR. Je toho názoru, že konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že skutok sa reálne nestal, tak ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie je v plnom rozpore s vykonaným dokazovaním. Na základe uvedeného navrhol, aby ho odvolací súd v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby, eventuálne aby rozsudok Okresného súdu Poprad v celom rozsahu zrušil a vrátil mu vec z uvedených dôvodov.

K uvedenému odvolaniu sa vyjadril prokurátor, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.11.2020. Uviedol, že rozsudok považuje za zákonný a správny, dôvody odvolania obžalovaného vyhodnocuje ako účelové. Dokazovanie v danej veci považuje za kvalitatívne a kvantitatívne dostatočné. Je pozoruhodné, že obžalovaný sponchybňuje technický stav osobného motorového vozidla v čase sporného predaja na škodu obchodnej spoločnosti, no ako bolo preukázané vykonanými dôkazmi, po spornom predaji a bez akýchkoľvek problémov ho používal. Technický stav vozidla je nepochybne preukázaný aj protokolom o vykonanej STK pred sporným predajom. S poukazom na uvedené, navrhol, aby Krajský súd v Prešove odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

K uvedenému odvolaniu sa vyjadril aj poškodený prostredníctvom splnomocnenca. Uviedol, že obžalovaný sa odvoláva na všetky porušenia, pričom vo svojom odôvodnení ani jedno nedokázal aplikovať na predmetný prípad a ani ich aplikovať nemohol, pretože rozsudok je správny a dostatočne a zrozumiteľne odôvodnený a zo strany súdu nedošlo k žiadnym porušeniam, na ktoré obžalovaný poukazuje. Obžalovaný skutok, za ktorý bol odsúdený, spáchal, pričom počas celého trestného konania svoje konanie nepoprel. Samotné porušenie povinnosti konaním obžalovaného bolo v

priebehu dokazovania preukázané zistením a objasnením skutkového stavu, kedy obžalovaný v rozpore s článkom 9, bodom 10 a článkom 10, bodom 2, 3 spoločenskej zmluvy, bez vedomia a súhlasu spoločníkov motorové vozidlo odpredal. Výška škody, ktorá bola spoločnosti spôsobená, bola preukázaná znaleckým posudkom P. M. F., ktorá škodu ocenila ekonomickým odhadom, ako aj znaleckým posudkom P. Q., ktorý ju upresnil so spätným určením obvyklej ceny vozidla. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu Poprad potvrdil ako vecne správny.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania je nepochybné, že samotný skutok tak, ako ho popisuje obžaloba, sa stal. Je nesporné, že obžalovaný v čase skutku bol jedným z konateľov obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o., pričom ako konateľ bol oprávnený na základe výpisu z obchodného registra konať samostatne. Dňa 16.01.2014 obžalovaný ako konateľ uvedenej obchodnej spoločnosti vykonal právny úkon spojený s predajom motorového vozidla značky N. W vo vlastníctve obchodnej spoločnosti inému subjektu za sumu 9.000,- eur. Podľa platnej spoločenskej zmluvy zo dňa 16.05.1995 v znení jednotlivých dodatkov, na predaj hnuťelného majetku v uvedenej výške bol požadovaný súhlas valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti, ktorý nebol daný, resp. predaj nebol valným zhromaždením spoločnosti odsúhlasený. Všeobecná hodnota tohto motorového vozidla ku dňu jeho predaja, 16.01.2014, ako to vyplýva z podaného znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy, odvetvia odhad hodnoty cestných vozidiel, bola vypočítaná na sumu 18.588,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že predajná cena, za ktorú obžalovaný vozidlo odpredal, bola podhodnotená o viac ako polovicu. Vo vzťahu k obrane obžalovaného, že technický stav vozidla bol zlý, a preto vozidlo, ktoré za spoločnosť odpredával a následne nadobudol ďalším právnym úkonom sám do vlastníctva ako fyzickej osoby, malo nižšiu hodnotu, je potrebné uviesť, že subjektívne vyjadrenia obžalovaného, či svedkov N. a S. nezodpovedajú objektívne zisteným skutočnostiam z vykonaného dokazovania. Podľa vyjadrenia obžalovaného, zlý technický stav vozidla mal súvisieť s dopravnou nehodou vozidla ešte v r. 2012, kedy malo dôjsť k poškodeniu prednej nápravy, pričom táto závrada bola opravovaná v autorizovanom servise dňa 29.03.2012 a ďalšia údržba vozidla v autorizovanom servise s motorickou časťou vozidla bola vykonávaná dňa 26.02.2013, s tým, že v tomto období vozidlo počas necelého jedného roka najazdilo cca 40.000 km. Uvedené skutočnosti svedčia o tom, že vozidlo jazdilo a nebolo používané iba v nejakom nevyhnutnom rozsahu. Rovnako z vykonaných dôkazov nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, že by obžalovaný po vykonaní opravy vozidla v r. 2012, ktorá oprava súvisela aj s poškodenou prednou nápravou, čokoľvek na vozidle reklamoval. Takisto je potrebné poukázať na to, že pred predajom predmetného vozidla v časovom horizonte 20 dní pred 16.01.2014, vozidlo bolo podrobené technickej kontrole, výsledkom ktorej bol záver o spoľahlivosti vozidla na premávku na pozemných komunikáciách. V čase predaja vozidla dňa 16.01.2014 malo deklarovaný stav tachometra 234.000 km, z čoho vyplýva, že za obdobie od poslednej opravy v r. 2013, kedy bol stav tachometra 174.000 km, toto vozidlo najazdilo ďalších 60.000 km. Podľa protokolu z STK zo dňa 27.12.2013, v čase technickej kontroly bol stav tachometra 232.708 km. Vyššie uvedené skutočnosti nepochybne svedčia o tom, že predmetné motorové vozidlo bolo pojazdné a napokon aj obžalovaný na tomto vozidle za obdobie cca 22 mesiacov prešiel ďalších okolo 100.000 km, teda bolo riadne technicky spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách a obžalovaný na tomto vozidle aj ďalej jazdil až do novembra 2014, kedy mal na ňom ďalšiu dopravnú nehodu, kedy stav tachometra bol 264.314 km, čo je o ďalších 30.000 km viac než tomu bolo pri predaji. Uvedenú obranu obžalovaného zameranú na adekvátnosť kúpnej ceny, považoval súd za účelovú a vykonaným dokazovaním za vyvrátenú. Napokon aj samotný znalec konštatoval, že ani prípadné rozsiahlejšie poškodenie vozidla vo vzťahu k prednej náprave nemôže mať za následok zníženie hodnoty vozidla o viac ako 50 %.

Odvolací súd, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu v prvom rade v celom rozsahu poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu

vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný P. B. C. spáchal skutok jemu kladený za vinu tak, ako ho ustálil odvolací súd. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či k spáchaniu skutku došlo, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je možné konštatovať, že z obsahu vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaný ako konateľ spoločnosti N. C., s.r.o. odpredal osobné motorové vozidlo N. osobe podnikajúcej pod obchodným menom R. N. - B., s miestom podnikania K., U. E. XXX-XX, IČO: 44 404 387, pričom uvedenú skutočnosť ani obžalovaný nepoprel. Rovnako je nepochybné, že obžalovaný bol v tom čase konateľom spoločnosti N. C., s.r.o. Skutočnosť, že motorové vozidlo predal pod cenu a viac ako o polovicu, vyplýva z výpovede znalca P. Q. a ním podaného znaleckého posudku, ktorý uviedol, že obdobné vozidlá v roku 2016 s poškodenou karosériou predávali za sumy, za aké bolo predané vozidlo pánovi N. už v roku 2014, aj na základe čoho konštatuje, že vozidlo bolo pri predaji podhodnotené. V roku 2012 bolo vozidlo v oprave po dopravnej nehode, v prednej časti, kedy vada bola odstránená a neexistuje záznam, aby vlastník po oprave niečo reklamoval. V roku 2013 bola robená ďalšia väčšia kontrola. Ak by závažným spôsobom bola poškodená predná náprava, vozidlo by neprešlo STK v roku 2013. Na základe uvedeného mal aj krajský súd za to, že obžalovaný predal predmetné motorové vozidlo za sumu viac ako o polovicu nižšiu, než bola jeho trhovú hodnotu v čase predaja, čím konal v rozpore s ust. § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, z ktorého je zrejmé, že konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, pričom pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy.

Pochybil však súd prvého stupňa, keď konštatoval, aké ustanovenia spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o. zo dňa 16.05.1995 v zmysle jej dodatkov obžalovaný svojím konaním porušil. Krajský súd doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí oboznámením úplného znenia spoločenskej zmluvy platnej a účinnej ku dňu 16.01.2014, kedy došlo k spáchaniu predmetného skutku a to v zmysle dodatku č. 11 zo dňa 26.06.2012, pričom na rozdiel od súdu prvého stupňa zistil, že obžalovaný svojím konaním neporušil článok 9, bod 10, ale článok 9, bod 11 v tom čase platného a účinného znenia predmetnej spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti N. C., s.r.o., avšak rovnako ako súd prvého stupňa zistil aj porušenie článku 10, bod 2, bod 3 a navyše aj bod 5 uvedenej zmluvy. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že z obsahu vykonaného dokazovania je zrejmé, že v čase skutku v zmysle platnej a účinnej spoločenskej zmluvy pri predaji hmotného majetku nad 250.000,- Sk sa vyžadoval súhlas valného zhromaždenia, pričom valné zhromaždenie rozhodovalo so súhlasom všetkých spoločníkov o tejto otázke. Zároveň obžalovaný ako konateľ spoločnosti porušil ustanovenie článku 10, bodu 2, že konateľ spoločnosti so všetkými svojimi schopnosťami a vedomosťami a pracovnou energiou sa zasadzuje pre dobro spoločnosti, ako aj článku 10, bodu 3 a bodu 5, z ktorého vyplýva, že každý konateľ je oprávnený zastupovať spoločnosť a podpisovať za ňu samostatne, avšak podpisy dvoch konateľov sú potrebné na uzatváranie zmlúv, ktorých predmetom je prevod vlastníckeho práva, predaj, darovanie a pod. a to vrátane hnutelného majetku spoločnosti, vrátane všetkých motorových vozidiel. Je síce pravdou, že uvedené v tom čase nevyplývalo z Obchodného registra SR, nakoľko k zmene spôsobu konania štatutárneho orgánu v mene spoločnosti s ručením obmedzeným došlo až neskôr, avšak obžalovaný svojím konaním porušil povinnosti uložené mu spoločenskou zmluvou v tom čase platnou a účinnou.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov jednoznačne preukazuje vinu obžalovaného P. B. C. tak, ako to konštatoval vo svojom rozsudku a tvorí logický a ničím

nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a po úprave skutkovej vety sám vo veci rozhodol.

S poukazom na konštatované odvolací súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, teda rovnako ako súd prvého stupňa, nakoľko obžalovaný inému spôsobil väčšiu škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť a povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy opatrovať a spracovať cudzí majetok.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery odvolací súd zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadol aj osobu obžalovaného. Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ celkovo 2-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 1T/109/2015 pre trestný čin podľa § 158 Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 3 mesiace, so skúšobnou dobou 1 rok a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok a 6 mesiacov, pričom na odsúdeného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený pre fikciu zahľadania odsúdenia. Predtým bol obžalovaný odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Poprad zo dňa 03.02.1983, sp. zn. 1T/12/1983 pre trestný čin podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bolo uložené nápravné opatrenie po dobu 5 mesiacov, 10 % z plátu, vykonanie trestu 30.09.1983, na páchatel'a sa hľadí, ako keby nebol odsúdený. Z popisu skutku je zrejmé, že obžalovaný sa trestného činu mal dopustiť ešte v roku 2014, teda ešte pred rozhodnutím Okresného súdu Brezno, na ktoré, vzhľadom na fikciu zahľadania odsúdenia, nebolo možné prihliadať, preto mu nebolo možné ani ukladať súhrnný trest vo vzťahu k tomuto odsúdeniu. Vzhľadom na skutočnosť, že pred spáchaním skutku obžalovaný nebol trestaný po dobu viac ako 30 rokov, krajský súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, mal za to, že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život, preto mu priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, na základe čoho došlo k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona a to k zníženiu jej hornej hranice o jednu tretinu. S poukazom na uvedené mal krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, za to, že na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti bude peňažný trest vo výmere 1.500,- eur, spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti, pričom uvedený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatel'a a to aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, že predmetné motorové vozidlo nebolo v dobrom technickom stave, malo závažné technické problémy, bolo takmer nepojazdné a cena, za ktorú toto vozidlo bolo predané vo výške 9.000,- eur, bola stavu vozidla adekvátna a primeraná, krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý poukázal na skutočnosť, že poškodenie prednej nápravy malo byť opravované v autorizovanom servise dňa 29.03.2012 a ďalšia údržba v autorizovanom servise s motorickou časťou vozidla bola dňa 26.02.2013, pričom toto vozidlo najazdilo cca 40.000 km, z čoho je zrejmé, že riadne jazdilo a nebolo používané iba v nevyhnutnom rozsahu, pričom z vykonaných dôkazov nevyplýva, aby obžalovaný niečo na vozidle reklamoval, s tým, že cca 20 dní pred predajom motorového vozidla dňa 06.01.2014 bola na vozidle vykonaná STK, ktorej výsledkom bol záver o spoľahlivosti vozidla na premávku na pozemných komunikáciách, kde od poslednej opravy v roku 2013, kedy bol stav tachometra 174.000 km, pri predaji malo vozidlo najazdených 234.000 km, čiže najazdilo ďalších 60.000 km, teda nemohlo byť v takom zlom technickom stave, ako to tvrdil obžalovaný, keď na ňom za cca 22 mesiacov prešiel ďalších 100.000 km a do novembra 2014, kedy došlo k ďalšej dopravnej nehode na predmetnom motorovom vozidle, bolo najazdených ďalších 30.000 km, oproti jeho predaju dňa 16.01.2014. Na základe uvedeného aj odvolací súd hodnotí obranu obžalovaného za účelovú.

Vo vzťahu k obžalovaným namietanej skutočnosti, že znalec predmetné motorové vozidlo nevidel, nejazdil na ňom a teda nemohol posúdiť jeho technický stav, je nutné konštatovať, že k spáchaniu skutku malo dôjsť dňa 16.01.2014, pričom znalec P. Q. na ohodnotenie hodnoty motorového vozidla bol do konania pribratý až uznesením zo dňa 12.08.2016, teda až s odstupom času, s tým, že od spáchania skutku, po pribratie znalca malo na predmetnom motorovom vozidle dôjsť k ďalšej dopravnej nehode.

Z uvedených dôvodov obhliadka predmetného motorového vozidla znalcom, resp. skúšobná jazda by bola bezpredmetná.

Keďže poškodený si nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas, v zmysle § 46 ods. 3 Tr. poriadku, odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, poškodeného s týmto nárokom odkázal na civilný proces.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.